

sendt i bred høring. Men det rokker naturligvis ikke ved, at hvis der i Sundhedsudvalget er et ønske om, at vi specifikt hører forskellige organisationer omkring deres stillingtagen til det, før man danner sig den endelige mening, så bidrager vi naturligvis gerne til det.

Så jeg skal her give tilsagn om at stå til rådighed med hurtig besvarelse af alle de spørgsmål, der måtte melde sig under Sundhedsudvalgets videre arbejde, som en forudsætning for, at udvalget kan ende op med at tage stilling til dette forslag.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne have lov til at sige, at der er stor forskel på, om et nævn ikke har holdt møde i ét år – det er ikke oplyst, hvorvidt Apotekernævnet har holdt møde sidste år, det er kun oplyst, at det ikke har holdt møde i 2000 – og så et nævn som Nævnet for Søfarende, der ikke har holdt møde i mange år.

Såfremt nogle af organisationerne på området havde vurderet, at der var behov for nævnet, så havde de nok i løbet af de mange år, nævnet ikke har holdt møde, råbt op og gjort opmærksom på, at der var behov for nævnet. Men for de øvrige nævn er der ikke oplyst noget om, at det er mange år, de ikke har holdt møde, og derfor er der selvfølgelig en forskel på de forskellige nævn.

Men jeg takker for, at ministeren nu er positiv over for at høre organisationerne, så vi kan få mulighed for at høre, hvad de relevante organisationer mener om nedlæggelsen af Apotekervarenævnet og Reklamenævnet og Blodproduktudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Indførelse af efterregulering af udligningen vedrørende tidligere år).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 6/2 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Marianne Pedersen (V):

Lovforslaget omhandler en udligning vedrørende tidligere år. Lovforslaget er en aftale, der er indgået mellem Kommunernes Landsforening, KL, og regeringen i juni sidste år. Forslaget indebærer, at der sker en efterregulering af det skatteprovenu, der én gang har været undergivet udligningen stat og kommuner imellem, således at efterreguleringen af et givet skattebeløb ligeledes bliver undergivet en ny reguleret udligning. Efterregulering af de inddrevne skatter såvel som restancer foretages nu hvert år indtil det år, der ligger 13 år efter indkomståret.

Det her lovforslag indebærer, at der bliver en større parallelitet mellem den faktiske skat og udligningen. Når et skattebeløb én gang har været gjort til genstand for udligning, så vil efterfølgende reguleringer af det pågældende skattebeløb ligeledes blive gjort til genstand for efterudligning. Ordningen indføres i de samlede reguleringer af skat fra og med indkomståret 2000.

Den foreslåede årlige efterregulering af tilskuds- og udligningssystemet indebærer en vis omfordeling amt og kommuner imellem, men i de fleste tilfælde vurderes det, at det bliver en mindre regulering, og der, hvor der er tale om en større negativ skatteregulering for den enkelte kommune, vil problemet være mindre, når beløbet reguleres via udligningsordningen.

Lovforslaget indebærer en mindre udgift for Told og Skat samt en mindre meradministrativ byrde henholdsvis for Indenrigsministeriet og for Told og Skat, men man mener, at det positive opvejer de negative sider her.

Lovforslaget her træder i kraft pr. 1. januar 2003, og Venstre anbefaler lovforslaget.

Arne Toft (S):

Det forslag her er jo en del af den tidligere regerings aftale med KL og Amtsrådsforeningen, og derfor støtter Socialdemokratiet nok ikke overraskende forslaget.

Socialdemokratiet er positivt over for, at der skabes større parallelitet mellem skat og udligning. Selv om det umiddelbart giver en smule mere bureaukrati at sørge for denne gentagne efterregulering af den kommunale og amtskommunale udligning, så giver det samlet set en større stabilitet for kommunerne og amternes økonomi.

Det er en meget rimelig logik, at hvis et skattebeløb en gang har være undergivet udligning, skal efterfølgende reguleringer af dette skattebeløb også føre til en udligning af beløbet. Således sikres, at kommunerne og amtskommunerne ikke rammes så hårdt økonomisk, hvis et skattebeløb, der har været undergivet udligning, efterfølgende reguleres. Det er på den baggrund, at Socialdemokratiet vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Jeg skal ikke undlade her at gøre opmærksom på, at vi endnu en gang efterlyser en ny udligningsreform. Jeg håber, at indenrigsministeren vil tage nogle af de tanker om økonomisk stabilitet for kommunerne og amtskommunerne med i de kommende forhandlinger, når de engang kommer i gang. Vi glæder os til arbejdet med at sikre kommunerne og amterne mere stabilitet, men bestemt også en mere retfærdig udligning.

KL.10.45

Uno Larsson (DF):

Det foreliggende lovforslag er en udløber af den tidligere regerings indgåede aftale med KL og Amtsrådsforeningen om økonomien, en aftale, der blev indgået den 5. juni år 2001. Det kan måske undre os lidt, at en følgelovgivning først fremkommer nu, men der er jo sikkert en god forklaring på det.

Væsentligt for Dansk Folkeparti er, at de kommunale organisationer og staten er enige om en nyskabelse, der nu lægges op til på udligningsområdet. I den forbindelse er det værd at notere sig, at kommunerne og amterne ved hvert års budgetlægning beslutter, om man vil vælge sit eget udskrivningsgrundlag, eller om man vil vælge det såkaldte statsgaranterede udskrivningsgrundlag, og hvor sidstnævnte sikres 100 pct. afregning af et bestemt skattebeløb til kommunerne eller amtskommunerne.

Dette lovforslag lægger op til, at de kommuner og amter, der vil vælge deres eget skønnede udskrivningsgrundlag, skal have efterregulering i en lang række udligningsordninger, når der i de kommende år foretages reguleringer i indkomster i såvel opad- som nedadgående retning.

Umiddelbart synes lovforslaget at være administrativt krævende i forhold til det nuværende system, hvor der ikke efterfølgende foretages regulering af udligningsordningen. Af bemærkningerne fremgår, at Told og Skat, der skal styre de omtalte reguleringer, mener, at det kan gøres med beskedne omkostninger.

En anden sag er, at de udviklede udligningsordninger skal gennemgå et eftersyn, og lad os så håbe og tro, at et sådant nyt system til sin tid kan blive præget af retfærdighed og samtidig også være enkelt i sin opbygning.

I langt de fleste tilfælde vil der blive tale om en beskeden regulering, og det er jo faktisk et spørgsmål, om man af hensyn til en større regulering, der skal finde sted, skal sætte et sådant kæmpeapparat i gang.

Men uanset det her fremførte vil Dansk Folkeparti ikke modsætte sig lovens gennemførelse, da de kommunale og amtskommunale organisationer tilsyneladende har ønsket det også.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Med dette forslag sikres der en højere grad af millimeterretfærdighed imellem kommunerne i forhold til den kommunale udligning.

Normalt er ordet »millimeterretfærdighed« vel et negativt begreb, det bliver i hvert fald ofte brugt i en negativ sammenhæng. Og det er da også mit indtryk, at forslaget her, selv om det skaber større millimeterretfærdighed, i praksis ikke vil få nævneværdig betydning for langt, langt de fleste kommuner i langt, langt de fleste af årene.

Men der er altså eksempler – jeg har i hvert fald personligt kendskab til to eksempler – hvor det har været ganske betydelige beløb, som kommuner har måttet vinke farvel til, uden at man er blevet tilgodeset gennem den kommunale udligning, et eksempel fra Vinderup Kommune, et eksempel fra Søllerød Kommune. Så der er altså et reelt problem, som lovforslaget her tager højde for, og derfor har jeg fuld forståelse for, at man har indgået den aftale mellem regeringen og kommunerne, og at regeringen følger denne aftale op.

For de fleste kommuner får det ikke den store betydning, men i enkelte tilfælde er det altså lige præcis det her, der skal til for at skabe den nødvendige retfærdighed i disse enkelttilfælde. Og på denne baggrund kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

Kristen Touborg (SF):

Da der er tale om en aftale imellem regeringen og KL, og da det ser ud, som om det her giver en lidt bedre og mere retfærdig fordeling, kan SF støtte forslaget.

Kl. 10.50

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan også støtte forslaget. Og hvis ikke det var en ret alvorlig sag, havde jeg lyst til at anbefale Christiansborgrevyen at bruge lovforslaget i deres næste revy eller gøre »At tænke sig« opmærksom på sagen, for udenforstående virker det jo fuldstændig grotesk, hvad det er, der foregår, når vi skal sende milliarder af kroner på kryds og tværs af kommunegrænserne år efter år.

Selv om det jo kun er denne her del, som lovforslaget behandler, og som er alvorlig nok, det er jeg helt enig med den konservative ordfører i, så er det jo kun en lille del af det kommunale udligningssystem, og det viser jo i al sin enkelhed, hvor komplekst og uigennemskuelig finansieringen af de kommunale udgifter er.

Jeg står nu, jeg ved ikke for hvilken gang, på denne talerstol og opfordrer den til enhver tid siddende indenrigsminister til nu for alvor at få sat gang – så må der være håb for mit forhold til Venstre – i en gennemgribende analyse og et reformarbejde af dette udemokratiske, uigennemskuelige finansieringssystem af de offentlige, kommunale og amtskommunale udgifter.

Men det er klart, at som forslaget ligger, er det en forbedring af systemet, som det ser ud i dag, men det gør det ikke mindre komplekst eller mindre uigennemskueligt. Det gør det heller ikke værre, end det er i forvejen. Det Radikale Venstre støtter det.

Line Barfod (EL):

Som den forrige ordfører gjorde opmærksom på, er det her ikke noget nemt gennemskueligt område, heller ikke det forslag, der ligger.

Derfor ser vi fra Enhedslistens side meget frem til, at der kommer en rapport fra det finansieringsudvalg, der sidder og arbejder på en re-

form af hele udligningssystemet. Og vi har forstået på ministerens svar, almindelig del, bilag 37 i Kommunaludvalget, at der skulle komme et lovforslag, der kan vedtages inden sommeren 2003, således at en udligningsreform kan træde i kraft pr. 1. januar 2004. Vi håber meget, at det kan være med til at forenkle systemet.

Det er formentlig et ganske glimrende forslag, der her er indgået aftale om med kommunerne; men vi vil gerne være sikre på, at der ikke kan være nogle små fattige kommuner, der kommer i klemme med forslaget. Derfor vil vi stille et par afklarende spørgsmål under udvalgsarbejdet og afvente svarene på dem, før vi tager endelig stilling til forslaget.

Bodil Kornbek (KRF):

Lovforslag nr. L 90 er jo en udmøntning af aftalerne mellem KL og Amtsrådsforeningen af juni 2001, og selv om det område stadig er temmelig komplekst, er der jo her tale om en forbedring. Derfor tilslutter vi os lovforslaget.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Lovforslaget her er jo, som ordførerne også har været inde på, en udmøntning af den aftale, som den daværende regering indgik sidste sommer med KL og Amtsrådsforeningen. Alene af den grund skulle det jo fremsættes, for regeringen er jo på alle punkter stærkt besjælet af tanken om, at de aftaler, vi indgår med landets kommuner og amter, skal respekteres. Det er jo sådan en gensidig forventning, vi mener, vi kan have til de kommunale organisationer, og derfor er det oplagt, at forslaget her er fremsat.

Der er en række ordførere, der har været inde på, at det jo ikke er helt enkelt. Hr. Uno Larsson påpegede bl.a. hele det her spørgsmål omkring administration og manglende enkelhed, og flere andre har også været inde på det. Og man kan vel sige – for jeg medgiver gerne, at helt enkelt er det ikke – at det måske bekræfter, at enkelhed og retfærdighed i hvert fald i nogle sammenhænge synes at være hinandens modsætninger.

Det enkleste ville selvfølgelig være ikke at efterregulere. Men det ville, som hr. Knud Erik Kirkegaard og andre også har været inde på, i en række situationer ikke virke retfærdigt, specielt ikke i forhold til de små fattige kommuner, som jeg forstod, at fru Line Barfod ville have nogle uddybende spørgsmål om, som jeg naturligvis her kan give tilsagn om, at jeg gerne besvarer.

Kl. 10.55

Ser vi historisk på det, efterreguleres der for et beløb i størrelsesordenen 160-170 mio. kr., men i en række sammenhænge har det stor effekt i den enkelte kommune.

I år 2000 var der således 10 kommuner, der måtte tilbagebetale skattebeløb på over 1 mio. kr., heraf måtte 3 kommuner tilbagebetale beløb på over 5 mio. kr. 5 mio. kr. er mange penge, hvis det drejer sig om en lille kommune med en relativt beskedent økonomi. Og det er jo præcis den problemstilling, vi her søger at afdække.

Må jeg så sige til fru Marianne Jelved, at intentionen om at få Christiansborgrevyen til at interessere sig for denne problemstilling jo umiddelbart ligger ud over mit ressort og mindispositions mulighed, i hvert fald for så vidt angår »At tænke sig«. Så vidt jeg har forstået, er Christiansborgrevyen noget, som man frivilligt kan melde sig til, så det skal jeg da bare opfordre til, at man så gør, hvis man gerne vil bringe dette forslag ind på den scene.

Mere seriøst kan jeg så sige også til hr. Arne Toft, som efterlyser det mere generelle arbejde omkring en udligningsreform, at også på det punkt agter regeringen at stå ved de aftaler, der er indgået. Det er jo forudsætningsvis en aftale mellem regeringen og de kommunale parter, at der pr. 1.1.2004 skal være fundet en ny udligningsmekanisme.

Det agter denne regering at stå ved, og jeg kan også godt her tilkendegive, at det er regeringens ambition, også med det finansieringsudvalg der er nedsat, og hvor jeg for tiden sidder og arbejder med et nyt kommissorium, at bruge denne lejlighed til mere grundlæggende at få set udligningssystemet efter i sømmene. Det er ikke min ambition, at vi blot skal sy en ny lap på det kludetæppe, som det danske udligningssystem er, men at vi mere grundlæggende skal trævle det op og så at sige væve et nyt tæppe.

Jeg kan så forstå på det indlæg, fru Marianne Jelved holdt, at det vil også være af betydning, hvis der skulle være håb i fru Marianne Jelveds forhold til Venstre. Det ville selvfølgelig være en yderligere drivkraft i mit arbejde.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg mener ikke, der ligger eller nogen sinde har ligget en aftale om, at det her skulle gøres færdig pr. 1.1.2004. Jeg mener, at KL før jul pressede på for at få en afgørelse tidligere. Jeg ved godt, at det med hensyn til de ting, der nu er lavet, så

ligger i kortene, at det bliver fra 1.1.2004. Men det er ikke en aftale, som KL har lavet med regeringen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er aftalt mellem Kommunernes Landsforening og den daværende regering, at der senest pr. 1.1.2004 skulle være gennemført en udligningsreform, og jeg må sige, at med den kadence, den arbejdsplan, som den daværende regering havde linet op, herunder finansieringsudvalget og finansieringsudvalgets kommissorium og deadline, er det helt evident, at den daværende regering har satset på, at et sådant system skulle være på plads pr. 1.1.2004.

Det hænger jo sammen med, at udligningsmekanismerne skal være kendt, når bloktilskuddene udmeldes i juni måned oven på de indgåede økonomiaftaler, og det betyder med andre ord, at hvis man havde haft en forudsætning om, at der skulle være et helt nyt udligningssystem pr. 1.1.2003, så skulle man altså allerede i dette forår politisk have drøftet en ny udligningsreform og ført den frem til beslutning. Det forekommer at være urealistisk i lyset af, at den daværende regering jo selv havde et finansieringsudvalg siddende, som havde en deadline, der hed foråret 2002.

Så det har i hvert fald været en forudsætning fra statens side, at man havde en periode frem til 1.1.2004 til at få lavet en mere grundlæggende ændring af det økonomiske udligningssystem. Det tror jeg vi ser helt ens på. Det ligger jo noget på kanten af det her lovforslag, som alene er et lille bitte hjørne af udligningsmekanismerne.

KL 11.00

Det spændende bliver jo selvfølgelig selve arbejdet omkring det, hvor første fase jo er at få afdækket effekten af de udligningsmekanismer, vi allerede kender i dag, i lyset af en række problemstillinger for at få en sikker platform at forholde sig politisk til: Hvordan laver vi så et fremadrettet udligningssystem, som skal løse den gordiske knude – jeg påpegede den selv i mit tidligere indlæg: både meget gerne at sikre noget mere enkelhed og sikre noget mere retfærdighed?

Det bliver en spændende opgave, som jeg tror vi alle sammen kan se frem til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 110: Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner, lov om økonomisk støtte til politiske partier m.v., beredskabsloven og værnepligtsloven. (Nedlæggelse og ændring af visse råd og nævn på det kommunale område).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Det er også i dette forslag et spørgsmål om nedlæggelse og ændring af visse råd og nævn på det kommunale område.

Det drejer sig om Inddelingsnævnet. Inddelingsnævnet er oprettet i 1972 i forlængelse af kommunalreformen fra 1970, hvor man måske har haft nogle betænkeligheder ved, om man nu havde ramt de rigtige grænser, for det, der har været nævnets opgave, er at tage stilling til ændringer i den kommunale inddeling.

Siden 1972, dvs. i 30 år, har der været i alt otte sager – det bliver jo så cirka en sag hvert fjerde år – og af de sager, der har været, har de to sager været situationer, hvor de berørte kommuner/-amtskommuner har været enige om at lave en ændring, og det er så anbefalet af nævnet og bestemt af ministeren. I seks sager har der ikke været enighed mellem de berørte kommuner/-amtskommuner, og så har nævnet heller ikke kunnet anbefale, at der skulle ske noget, og ministeren har ikke foretaget nogen ændringer.

Dette nævn har altså stort set fungeret som et reelt omsvøbsdepartement.

Til gengæld har der så i alle de 30 år siddet en formand og seks medlemmer plus stedfortrædere, der er beskikket af indenrigsministeren efter indstilling, hvoraf de tre er indstillet af Kommunernes Landsforening og to af Amtsrådsforeningen, og der er tilsvarende henholdsvis tre og to stedfortrædere. I alt har der i 30 år siddet 14 personer, som er udpeget af forskellige og udnævnt af Indenrigsministeriet. Det er altså et voldsomt stort apparat. Til gengæld har der ikke været nogen sager af betydning.

Det næste er Partistøttenævnet. Det er oprettet i 1986, og det vil sige, at det har siddet i 15 år, og der har i den tid været ni sager. Opgaven for nævnet har været at vurdere klager over kommuners og amters afgørelser i sager vedrørende partistøtte. Det, der nu foreslås med, at nævnet nedlægges, er så, at denne klageadgang/-kompetence overgår til ministeriet, der i forvejen behandler sager om støtte fra staten.

Det tredje er Redningsrådet. Det er oprettet med virkning fra 1. januar 1993, hvor det har erstattet Brandrådet. I alt sidder der otte medlemmer udpeget af forskellige, altså også et stort apparat, hvor opgaven har været at rådgive ministeren og føre tilsyn. I praksis har tilsynet været udført af Beredskabsstyrelsens tre distriktsbrandinspektører, og det vil sige, at denne opgave fuldt forsvareligt kan løses uden Redningsrådet.

Med hensyn til Værnepligt-nævnet, som er det fjerde, er der kun tale om en reduktion af nævnet, hvor man i stedet for at have i alt 22 personer som medlemmer og stedfortrædere går ned til at have fem personer, og det er jo en fornuftig besparelse.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvad årsagen er til, at man ikke har sendt det her forslag i høring. Det er jeg ret forundret over. Jeg troede, at det var Venstres grundlæggende politik, at man godt ville vide noget om, hvad folk, der har med tingene at gøre, har at sige om sådanne forhold.

Så spørgsmålet er: Hvorfor undlader man høringen her?